

מיכתבים

הפצצה השלישית

על בעיות היסוד של החברה בישראל (אגרת העורך), העולם הזה 19.7.89.

שלוש פצצות-זמן מתקתקות להן מתחת לחברה בישראל: הבעייה הפלסטית, הבעייה העדתית והעימות בין חרדים לחילוניים.

בקורא יקר מטפל אורי אבנרי בהרחבה בבעיות הראשונות. אך מה על הבעייה השלישית? הלא גם אם יזכו הפלסטינים במדינה משלהם, וגם אם ייסגר הפער בין המיורחים

רם שניים מראשוני הכנענים, אהרון אמיר ובוטו עברון. אך השניים, שכנראה הרגישו שלא בנוח, ערכו כבר באותו בוקר ביקור-תזמון בביתו של תמוז.

אני מתקשה להבין ניסוח זה: אם הרגשתי שלא בנוח, על שלא באתי להלווייה, איך יכולתי לבוא עוד באותו בוקר, לפני הלווייה, עוד לפני שיכולתי להרגיש שלא בנוח על שלא באתי להלווייה, לביתו של תמוז?

ילמרני עורך העולם הזה, האמון על חשיבה הגיונית, איך זה מסתדר לו. ואם תהיה על איהופעתי בהלווייה, יכול היה להרים אליי

בוטו עברון ובנימין תמוז (1952) ידירות יעוה, חשיבה הגיונית

טלפון ולשאל מדוע, ואני סמוך ובטוח שהתשובה שבפי היתה מניחה את דעתו. ביקור-התזמון שלי בבית-המנוח נבע לא מאי-נחת, אלא מויתרון שנים רבות וידידות ישנה. בכלל, לא מעניינו של מחבר-הכתיבה הוא לנחש מה הם מניעי הפסיכולוגים. מוטב שיצמצם בעובדות בלבד. נוסף לכך, לא הייתי, ולא התיימרתי מעורב למה שהיה, מראשוני הכנענים. עורך העולם הזה היטב שהצטרפתי לוועד לניבוש הנוער העברי רק לחודשים מעטים, בשנת 1952, זמן קצר לפני שהוועד חדל להתקיים. ראשוני הכנענים, כפי שמפורט בביוגרפיה של יהושע פורת, הצטרפו לרוש כנר בתחילת שנות ה-40. **בוטו עברון**, רמת-חן

ובין האשכנזים, עדיין תתקתק מתחת לכולנו פצצת-הזמן המתחבאת כיום, בשם כפייה דתית. כמה זמן עוד אפשר יהיה לעבור לסדרה-יום נוכח חוקי-האישות המכבידים, גזילת יום-המנוחה השבועי מחלק נכבד של הציבור (היעדר תחבורה ציבורית ביום השבת), חוקי כשרות, המייקרים את המזון לרבים וכו' וכו'. **דב סמסון**, תל-אביב

אין הפלייה

על מדיניות נשיא-המדינה במתן פירוט לגופים כלכליים (לכבוד הנשיא, "עיתונות בע"מ", העולם הזה 19.7.89).

נשיא-המדינה, נוהג להיענות לפניית המציי בור, המבקשות למסור לכבוד הנשיא ספרים, דברי-אמנות וכיוצא באלה, המוצאים לאור בישראל.

התצלום שפורסם איננו תצלום שבו הנישיא מציג לראווה את הלוח שקיבל. ההיפך הוא הנכון. התצלום מציג את מסירת הלוח לנשיא-המדינה.

המדיניות הננקטת על-ידי הנשיא היא חרי-משמעות: אין הנשיא עוסק במתן פירוט לגוף כלכלי זה או אחר ואין הוא עוסק בענייני-כספים מכל סוג שהוא.

ג'ורא פורדס, דובר נשיא-המדינה, ירושלים

עובדות ופסיכולוגיה

על כיתוב שלא לעיניי ("אנשים", העולם הזה 26.7.89).

בכיתוב תחת התמונות מהלווייתו של בנימין תמוז נאמר, בין היתר: בלשו בהיעדר

קליא יקי.

בשבילי זאת היתה חווייה

חיים הכט, איש-הרדיו, בן המושבה מיגדל, הזמין אותי לפגישה עם תושבי כפר-תבור והסביבה, כדי לשוחח על העולם הזה.

מצאתי את בני הגליל התחתון יושבים מסביב לבריכה המקסימה, המוקפת בוורדים, במקום המכונה לאי-במיקרה. סביון של הצ'פון — חקלאים (כמחצית כפר-תבור), רופאים של בית-החולים של העמק בעפולה, אני

שי קיבוצי-הסביבה, ועוד ועוד. זה התחיל בנימה די מרגשת: בסיפור. כאן שר פרצה מילחמת יום-הכיפורים, יצאו חברי מערכת העולם הזה שלא היו מגויסים לחיזוק כד לראות ולדווח.

ערכ צליחת-התעלה יצאתי, עם צלם-המדינה

החל אבנרי, העולם הזה

הפגישה עם הקוראים בכפר-תבור

ומה עם מנשה רז?

המנחה גם רצה לשמוע מה דעתי הפרטית על אישיותו של יאסר ערפאת, לאור פגישתי תי איתו. כאשר ערפאת נשמעו מהקול, כציפוי, כמה קריאות-ביניים של אי-הסכמה. אבל הכל היה באורח תרבותי.

תמהתי קצת על כך שתושבים כה רבים מוכנים לבוא לפגישה בליל-שבת, תחת לצ'פון כתוכניות-הטלוויזיה. החידה נפתרה חישמה: הפגישה התחילה אחרי גמר התוכנית של ריבקה מיכאלי, טיבה למטיבה, ואז הפעילו בני כפר-תבור והסביבה את מכשירי-הוידיו והתפנו להעולם הזה.

זה היה ערב נעים ולמרות שנפילתי, כשיליתי על הבימה). העולם הזה הוא מוסד ישראלי, אמר הכט, ונראה כי רבים מהנוכחים הסכימו לכך. בנוף של הר-תבור, בין אני שים שורשיים אלה, באמת הרגשתי שאנחנו חלק מהארץ.

ערכת (ראו) יעקב אגור, לחזית הדרום. הצענו למיפקדה בטסה, ולא מצאנו שם איש מהמפקדים הבכירים. החלטנו לרדוף אחרי אריאל שרון בדרך לתעלה.

נתקעתי, במכונית הפרטית, בתוך פקקי-הענק, שהשתרעו לאורך כל הקילומטרים מט"ס ועד הצומת שלפני התעלה. תערוכת מטר רפת של נושאי-גייסות, תותחים, משאיות אספקה ותחמושת, אמבולנסים, גשרים ניידים ומה עוד.

ככל פעם שנתקענו יצאנו מהמכונית, אספנו את החיילים בסביבה והצענו להם לכתוב פתקים למישפחות או למסור לנו את מכתביהם של קרוביהם.

ליד הצומת מצאנו את עצמנו בשטח מופגז קשה. איש לא התקדם משם. זה היה סוף המסע. חזרנו באותה הדרך. עברנו כמירפאת שדה שבה שירת הדוקטור אריים סנה, אספנו גם פתקים ומימפריים, וחזרנו הביתה. בידינו היו הרבה מאוד פתקים, קרעים של הפיסטי-סיגוריות, כתובות ומימפריים-טלפון. כמשה לילה שלם ישבנו — שתי טלפרי-ניסטיות ואני — והייגנו למישפחות. כדי

מ.א.ב.א.

העולם הזה

השבועון של ישראל

העורך הראשי: אורי אבנרי
מנהל: אברהם סימון
מנהלת מחלקת-מדעיות:
רינה מימרני

המערכת והמינהלה:

תל-אביב, רחוב גורדון 3
(ת.ד. 136, מיקוד 61001)
טלפון: 03-232262/3/4
פקס: 03-245130 (03)

המו"ל: העולם הזה בע"מ
הדפסה: הדפוס החדש
הפצה: גר

תל-אביב, יד חרוצים 7
טלפון: 03-377056 (03)

המנהל הכללי: רייד גרשונוביץ